

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda și Cobzac Elena,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Baran Dumitru xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx domiciliat în xxxxx

Termenul de examinare:

prima instanță: 05.07.2017 – 30.12.2019

instanța de apel: 10.02.2020 – 07.12.2020

instanța de recurs: 26.02.2021 – 30.06.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 30 decembrie 2019, **Baran Dumitru** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de consultant în asigurări sau orice altă funcție legată de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Baran Dumitru a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că Baran Dumitru, în perioada lunii decembrie 2014, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată a unei fapte mincinoase, profitând de faptul că, activează în calitate de consultant în asigurări al „Moldasig” SA, unde periodic se adresează mai mulți beneficiari pentru a-și perfecta asigurarea auto de răspundere civilă și prin intermediul funcției

deținute, cunoscând despre faptul că Sîrbu Vitalii intenționează să perfecteze verificarea tehnică a automobilului de model „Audi A4” cu n/î xxxxx, insuflându-i încredere prin statutul funcției sale, în biroul de serviciu situat în xxxxx, au convenit ca el să perfecteze raportul de verificare tehnică contra sumei de 800 lei, după care a însușit banii și a transmis raportul de verificare tehnică seria 0601896 din 30 decembrie 2014, care s-a dovedit a fi fals, prin ce a cauzat victimei un prejudiciu material considerabil de 800 lei.

Tot el, în perioada lunii aprilie 2015, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată a unei fapte mincinoase, profitând de faptul că, activează în calitate de consultant în asigurări „Moldasig” SA, unde periodic se adresează mai mulți beneficiari pentru a-și perfecta asigurarea auto de răspundere civilă și prin intermediul funcției deținute, cunoscând despre faptul că Sîrbu Ivan intenționează să perfecteze verificarea tehnică a automobilului de model „Volkswagen T-4” cu n/î xxxxx, insuflându-i încredere prin statutul funcției sale, în biroul de serviciu situat în xxxxx, au convenit ca el să perfecteze raportul de verificare tehnică contra sumei de 1800 lei, după care a însușit banii și a transmis raportul de verificare tehnică seria 0224932 din 10.04.2015, care s-a dovedit a fi fals, prin ce a cauzat victimei un prejudiciu material considerabil de 1800 lei.

Tot el, în perioada lunii iulie 2015, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată a unei fapte mincinoase, profitând de faptul că, activează în calitate de consultant al „Moldasig” SA, unde periodic se adresează mai mulți beneficiari pentru a-și perfecta asigurarea auto de răspundere civilă și prin intermediul funcției deținute, cunoscând despre faptul că, Negru Victor intenționează să perfecteze verificarea tehnică a automobilului de model „Volkswagen T-4” cu n/î xxxxx, insuflându-i încredere prin statutul funcției sale, în biroul de serviciu situat în xxxxx, au convenit să perfecteze raportul de verificare tehnică contra sumei de 2450 lei, după care a însușit banii și a transmis raportul de verificare tehnică seria 0216072 din 25.07.2015, care s-a dovedit a fi fals, prin ce a cauzat victimei un prejudiciu material considerabil de 2450 lei.

Tot el, în perioada lunii august 2015, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată a unei fapte mincinoase, profitând de faptul că activează în calitate de consultant în asigurări al „Moldasig” SA, unde periodic se adresează mai mulți beneficiari pentru a-și perfecta asigurarea auto de răspundere civilă și prin intermediul funcției deținute, cunoscând despre faptul că, Țurcan Gheorghe intenționează să perfecteze verificarea tehnică a automobilului de model „GAZ 53” cu n/î xxxxx, insuflându-i încredere prin statutul funcției sale, în biroul de serviciu situat în xxxxx, au convenit ca el să perfecteze raportul de verificare

tehnică contra sumei de 3400 lei, după care a însușit banii și a transmis raportul de verificare tehnică seria 0294575 din 15.08.2015, care s-a dovedit a fi fals, prin ce a cauzat victimei un prejudiciu material considerabil de 3400 lei.

Tot el, în perioada lunii august 2015, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată a unei fapte mincinoase, profitând de faptul că activează în calitate de consultant în asigurări al „Moldasig” SA, unde periodic se adresează mai mulți beneficiari pentru a-și perfecta asigurarea auto de răspundere civilă și prin intermediul funcției deținute, cunoscând despre faptul că Zaharia Gheorghe intenționează să perfecteze verificarea tehnică a automobilului de model „VAZ 2103” cu n/î xxxxx, insuflându-i încredere prin statutul funcției sale, în biroul de serviciu situat în xxxxx, au convenit ca el să perfecteze raportul de verificare tehnică contra sumei de 1020 lei, după care a însușit banii și a transmis raportul de verificare tehnică seria 0043030 din 25.08.2015, care s-a dovedit a fi fals, prin ce a cauzat victimei un prejudiciu material considerabil de 1020 lei.

Tot el, în perioada lunii septembrie 2015, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată a unei fapte mincinoase, profitând de faptul că activează în calitate de consultant în asigurări al „Moldasig” SA, unde periodic se adresează mai mulți beneficiari pentru a-și perfecta asigurarea auto de răspundere civilă și prin intermediul funcției deținute, cunoscând despre faptul că Nicolau Ion intenționează să perfecteze verificarea tehnică a mijlocului de transport de model „Viper 200” cu n/î xxxxx, insuflându-i încredere prin statutul funcției sale, în biroul de serviciu situat în xxxxx, au convenit ca el să perfecteze raportul de verificare tehnică contra sumei de 400 lei, după care a însușit banii și a transmis raportul de verificare tehnică seria 0776109 din 07.09.2015, care s-a dovedit a fi fals, prin ce a cauzat victimei un prejudiciu material considerabil de 400 lei.

Tot el, în perioada lunii septembrie 2015, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată a unei fapte mincinoase, profitând de faptul că activează în calitate de consultant în asigurări al „Moldasig” SA, unde periodic se adresează mai mulți beneficiari pentru a-și perfecta asigurarea auto de răspundere civilă și prin intermediul funcției deținute, cunoscând despre faptul că Nicolau Ion intenționează să perfecteze verificarea tehnică a automobilului de model „Vaz 21061” cu n/î xxxxx, insuflându-i încredere prin statutul funcției sale, în biroul de serviciu situat în xxxxx, au convenit ca el să perfecteze raportul de verificare tehnică contra sumei de 1300 lei, după care a însușit banii și a transmis raportul de verificare tehnică seria 0870912 din 07.09.2015, care s-a dovedit a fi fals, prin ce a cauzat victimei un prejudiciu material considerabil de 1300 lei.

Tot el, în perioada lunii septembrie 2015, acționând împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată a unei fapte mincinoase, profitând de faptul că activează în calitate de consultant în asigurări al „Moldasig” SA, unde periodic se adresează mai mulți beneficiari pentru a-și perfecta asigurarea auto de răspundere civilă și prin intermediul funcției deținute, cunoscând despre faptul că Șișcov Vasili intenționează să perfecteze verificarea tehnică a automobilului de model „Volkswagen Transporter” cu n/î xxxxx, însuflându-i încredere prin statutul funcției sale, în biroul de serviciu situat în or. Cantemir, str. Ștefan Vodă, 9, au convenit ca el să perfecteze raportul de verificare tehnică contra sumei de 2450 lei, după care a însușit banii și a transmis raportul de verificare tehnică seria 0776109 din 15.09.2015, care s-a dovedit a fi fals, prin ce a cauzat victimei un prejudiciu material considerabil de 2450 lei.

Tot el, în perioada lunii septembrie 2015, acționând împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată a unei fapte mincinoase, profitând de faptul că, activează în calitate de consultant în asigurări al „Moldasig” SA, unde periodic se adresează mai mulți beneficiari pentru a-și perfecta asigurarea auto de răspundere civilă și prin intermediul funcției deținute, cunoscând despre faptul că Voicu Ion intenționează să perfecteze verificarea tehnică a automobilului de model „Opel Vectra” cu n/î xxxxx, însuflându-i încredere prin statutul funcției sale, în biroul de serviciu situat în xxxxx, au convenit ca el să perfecteze raportul de verificare tehnică contra sumei de 1109 lei, după care a însușit banii și a transmis raportul de verificare tehnică seria 0501693 din 29.09.2015, care s-a dovedit a fi fals, prin ce a cauzat victimei un prejudiciu material considerabil de 1109 lei.

Tot el, în perioada lunii octombrie 2015, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane necunoscute, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, prezentând ca adevărată a unei fapte mincinoase, profitând de faptul că activează în calitate de consultant în asigurări al „Moldasig” SA, unde periodic se adresează mai mulți beneficiari pentru a-și perfecta asigurarea auto de răspundere civilă și prin intermediul funcției deținute, cunoscând despre faptul că Mihelis Constantin intenționează să perfecteze verificarea tehnică a automobilului de model „Mercedes 208” cu n/î xxxxx, însuflându-i încredere prin statutul funcției sale, în biroul de serviciu situat în xxxxx, au convenit ca el să perfecteze raportul de verificare tehnică contra sumei de 2300 lei, după care a însușit banii și a transmis raportul de verificare tehnică seria 0451789 din 22.10.2015, care s-a dovedit a fi fals, prin ce a cauzat victimei un prejudiciu material considerabil de 2300 lei.

Acțiunile lui Baran Dumitru au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin*

inducerea în eroare a mai multor persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile, acțiune săvârșită de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu.

3. Procurorul a declarat apel solicitând casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei prin aplicarea art. 90 Cod penal și a respingerii solicitării acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Baran Dumitru să fie condamnat în baza pe art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit prevederile art. 90¹ Cod penal, să fie suspendată parțial executarea pedepsei, cu executarea 1 an de închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar 1 an închisoare - cu suspendarea condiționată, cu stabilirea perioadei de probațiune de 1 an, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție de consultant în asigurări sau orice altă funcție legată de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani, inclusiv cu dispunerea încasării din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1953,5 lei.

În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că prima instanță, stabilindu-i inculpatului Baran Dumitru o pedeapsă cu suspendare condiționată a executării acesteia, nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina de comiterea infracțiunii incriminate, a favorizat eschivarea de la răspundere penală a celorlalți complici, inclusiv a organizatorului, prin acțiunile sale a admis ratarea la bugetul de stat la achitarea taxelor și că a comis o infracțiune prelungită prin săvârșirea cu intenție unică a 10 episoade comise cu un singur scop.

Concomitent, acuzarea a subliniat că concluzia primei instanțe privitor la respingerea cererii procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, este nefondată și urmează a fi casată.

4. Inculpatul Baran Dumitru a declarat apel, solicitând casarea totală a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu există faptul infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal.

În motivarea cererii de apel, apelantul a menționat că acțiunile sale nu poartă un caracter infracțional, iar din declarațiile așa numiților martori, rezultă că nu a propus nimănui din ei să le facă documente false, iar transportul lor a trecut revizia tehnică. Nimeni din acești „martori” nu au fost oficial recunoscuți în calitate de părți vătămate, pe când consecințele crimei (art. 190 Cod penal) prevede rezultatul escrocheriei - *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile.*

5. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2020, a fost respins apelul declarat de către procuror, a fost admis apelul declarat de către inculpatul Baran Dumitru, casată integral sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Baran Dumitru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsa penală, în temeiul expirării termenului de prescripție a răspunderii penale.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă, ca neîntemeiată.

5.1. Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate a indicat că prima instanță greșit a încadrat acțiunile inculpatului Baran Dumitru în baza art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, corect urmând a fi reîncadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: „*Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile*”, din motiv că lipsesc careva probe ce ar confirma comiterea infracțiunii „*de către două sau mai multe persoane și cu folosirea situației de serviciu*” – indici calificativi prevăzuți la lit. b), d) alin. (2) art. 190 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a reținut că legiuitorul definește „*folosirea situației de serviciu*” ca săvârșirea unor acțiuni sau inacțiuni care *decurg din atribuțiile de serviciu ale făptuitorului și care sunt în limitele competenței lui de serviciu*. În cazul faptelor prevăzute la lit. d) din alin. (2) al art. 190 Cod penal, situația de serviciu este folosită pentru a sustrage bunurile, și nu doar pentru a obține acces la ele, în caz contrar, fapta trebuie calificată ca furt. Însă, așa cum a stabilit și prima instanță, inculpatul Baran Dumitru nu deținea atribuții de perfectare a rapoartelor de verificare tehnică a mijloacelor de transport.

Totodată, instanța de apel a reținut că nici probele reflectate de procuror în rechizitoriu, nici probele administrate la judecarea cauzei în prima instanță, nu invocă criterii, grație cărora să indice că, infracțiunea a fost comisă de către inculpat în comun și printr-o înțelegere prealabilă cu alte persoane, așa cum este incriminată inculpatului Baran Victor, indicii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Or, săvârșirea infracțiunii de două sau mai multe persoane, atunci când latura obiectivă e realizată de un singur autor, nu poate fi considerată escrocherie săvârșită de două sau mai multe persoane. Chiar dacă alături de acest autor mai participă un organizator, instigator sau complice, aceștia doar contribuie la săvârșirea infracțiunii, deci nu o săvârșesc.

Astfel, instanța de apel a apreciat că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 Cod penal, în limitele componentei de infracțiune prevăzute la alin. (1), în lipsa unor circumstanțe agravante, or probe contrare, care ar confirma existența indicilor calificativi „*de către două sau mai multe persoane și cu folosirea situației de serviciu*”, nu au fost prezentate de către procuror nici la judecarea cauzei în prima instanță, nici în instanța de apel, iar sentința de condamnare nu se poate întemeia pe presupuneri.

Așadar, constatând lipsa indicilor calificativi agravanți, prevăzuți la alin. (2) al articolului 190 Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia necesității reîncadrării faptei penale săvârșite de inculpatul Baran Dumitru, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: *Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte care a produs daune considerabile.*

Cu referire la argumentele apelantului Baran Dumitru despre nevinovăția sa și solicitarea de a fi achitat, instanța de apel a menționat că, așa cum a stabilit și prima instanță, justificat acțiunile inculpatului Baran Dumitru întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, deoarece probele administrate atestă legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Această constatare presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre dobândirea ilicită a mijloacelor bănești ale lui Șișcov Vasile, Mihelis Constantin, Negru Victor, Sîrbu Ivan, Sîrbu Vitali, Voicu Ion, Zaharia Gheorghe, Nicolau Ion, prin înșelăciune și abuz de încredere și urmările prejudiciabile survenite, și anume, folosirea banilor însușiți de către inculpat, circumstanțe reținute la caz, or latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie presupune săvârșirea faptei cu vinovăție în forma ei de intenție directă.

Or, necătând la faptul că, inculpatul Baran Dumitru neagă că, a încălcat careva reguli și că, nu a propus nimănui să le facă documente false precum că, transportul acestora a trecut revizia tehnică, totuși martorii audiați în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond au făcut declarații similare și au declarat că, „...*Baran Dumitru i-a confirmat că face revizie tehnică...i-a achitat lui Baran Dumitru pentru acest serviciu... Baran Dumitru i-a spus, că nu este necesar să mai prezinte automobilul la stația unde se face revizia tehnică...*”.

5.2. Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a indicat că infracțiunea săvârșită de către inculpatul Baran Dumitru, prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, face parte, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, din categoria infracțiunilor mai puțin grave. Potrivit art. 60 alin. (1) lit. b) alin. (2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Astfel, ținând cont de prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală și de faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal în perioada decembrie 2014-octombrie 2015, instanța de apel a dispus recunoașterea vinovăției inculpatului Baran Dumitru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală, în temeiul expirării termenului de prescripție.

5.3. Cât privește cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, instanța de apel, reieșind din prevederile art. 227, art. 229

alin. (1), (2) Cod de procedură penală, a considerat oportun de o respinge, subliniind că cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor se fac din contul mijloacelor bugetului de stat, deoarece, în sarcina statului este de a dovedi vinovăția celor imputate în acțiunile inculpatului, prin urmare nu poate fi pusă pe seama inculpatului încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea rapoartelor de expertiză, aceste cheltuieli fiind suportate în cadrul instrumentării cauzei penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei.

În dezvoltarea argumentelor recursului, acuzarea a subliniat că instanța de apel neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatului Baran Dumitru de la art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la art. 190 alin. (1) Cod penal, întrucât contravine cumulului de probe administrate și verificate în ședința de judecată a primei instanțe în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală.

În acest sens, invocă că acțiunile inculpatului just au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deoarece s-a constatat cu certitudine existența în acțiunile inculpatului Baran Dumitru a indicilor calificativi „*de către două sau mai multe persoane și cu folosirea situației de serviciu*”.

Referitor la respingerea solicitării procurorului privind încasarea de la inculpatul Baran Dumitru a cheltuielilor judiciare în sumă de 1953,5 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare, recurentul a reiterat că în hotărârile judecătorești lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului.

7. Avocatul Bevza Dumitru în numele inculpatului, a depus referință la recursul declarat de procuror, pledând pentru admiterea acestuia, cu casarea hotărârilor judecătorești din motiv că nu există faptul infracțiunii imputate lui Baran Dumitru.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile

instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau* 12) *când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept nominalizate, Colegiul penal atestă că partea acuzării nu este de acord cu soluția instanței de apel privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului Baran Dumitru din prevederile art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, considerând că sub acest aspect decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Reieșind însă din esența criticilor invocate de către acuzare, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond confirmă vinovăția inculpatului Baran Dumitru în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, pronunțând astfel o hotărâre legală și întemeiată.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum se susține de către acuzare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

De asemenea nu și-au găsit confirmare nici argumentele din recurs cu referire la prezența în speță a temeiului de casare prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel a constatat corect prin prisma probelor administrate că acțiunile inculpatului Baran Dumitru întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Analizând argumentele care i-au format convingerea instanței de apel cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 192 alin. (2) lit. b), d) Cod penal în baza art. 190 alin. (1) Cod penal și necesitatea încetării procesului penal, Colegiul penal constată că decizia recurată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar soluția pronunțată nu este contrară prevederilor legii procesual penale și practicii judiciare.

Așadar, instanța de recurs ordinar subliniază că la adoptarea soluției de reîncadrare a acțiunilor inculpatului din prevederile art. 192 alin. (2) lit. b), d) Cod penal în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a conchis, că la dosar lipsesc careva probe ce ar confirma prezența în acțiunile inculpatului Baran Dumitru a elementelor constitutive ale laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, și anume, *„acțiune săvârșită de două sau mai multe persoane și folosirea situației de serviciu”*.

Întru elucidarea acestor aspecte, Colegiul penal notează că prin *„folosirea situației de serviciu”* se subînțelege săvârșirea unor acțiuni sau inacțiuni care decurg din atribuțiile de serviciu ale făptuitorului și care sunt în limitele competenței lui de serviciu, or situația de serviciu este folosită pentru a sustrage bunurile.

Sub acest aspect, Colegiul penal remarcă că potrivit materialelor cauzei, careva probe pertinente și concludente ce ar confirma deținerea de către inculpatul Baran Dumitru a unor atribuții de perfectare a rapoartelor de verificare tehnică a mijloacelor de transport, nu au fost stabilite.

Referitor la prezența în acțiunile inculpatului Baran Dumitru a indicelui calificativ *„de către două sau mai multe persoane”* prevăzut de art. 190 alin. (2) lit. b)

Cod penal, instanța de recurs notează că instanța de apel corect a sesizat, că nu au fost identificate circumstanțe care ar confirma săvârșirea infracțiunii de către inculpat în comun și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, după cum i se incriminează acestuia.

În atare circumstanțe, Colegiul penal constată temeinicia reîncadrării acțiunilor inculpatului Baran Dumitru de către instanța de apel din prevederile art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal în prevederile art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că lipsesc circumstanțele agravante, or probe contrare, care ar confirma existența indicilor calificativi „de către două sau mai multe persoane și cu folosirea situației de serviciu”, nu au fost prezentate de către acuzare nici la judecarea cauzei în prima instanță, nici în instanța de apel, iar sentința de condamnare nu se poate întemeia pe bănuieli.

Prin urmare, Colegiul penal stabilește netemeinicia invocării aplicabilității în speță a temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, deoarece la caz o asemenea eroare nu a fost comisă.

În continuare, Colegiul penal reține și legalitatea soluției instanței de apel prin care l-a liberat pe Baran Dumitru de pedeapsa penală prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, în temeiul expirării termenului de prescripție a răspunderii penale, din considerentul că inculpatul a săvârșit fapta infracțională în decembrie 2014-octombrie 2015, astfel, raportate aceste circumstanțe la dispozițiile art. 16, 60 Cod penal, art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, se constată că din momentul săvârșirii infracțiunii au trecut mai mult de 5 ani, fapt ce determină expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Astfel, Colegiul penal atestă, că instanța de apel respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la soluția descrisă în pct. 4 din prezenta decizie, motivându-și temeinic soluția descrisă inclusiv la pct. 5.1.-5.3. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, or, potrivit pct. 37 al hotărârii CtEDO în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs concluzionează că temeiurile de casare invocate de către recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz întrucât decizia atacată este legală și întemeiată, iar recursul este vădit neîntemeiat, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea acestuia.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Baran Dumitru xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 august 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Cobzac Elena